

жаже съ Себе си образъ на кръщаваніето и на всички, които вѣрватъ въ Неговото име.

Светый Іоаннъ Кръстителъ, като благопокоренъ и благославашилъ рабъ, изпълнилъ повеленіето Господне, и кръстилъ Господа въ Іорданъ, като простъ человекъ. О, Голѣмо, неизрѣченно и непостижимо смиреніето на милосердаго нашего Владыка! Какъ са неопали Кръстителевата ръка, като са прикоснала до Божественный огънь? Какъ Іорданскитѣ воды можиха да стърпатъ присѣтствіето въ тѣхъ Твореца и Зидителя на вситѣ твари? И, дѣйствиелно Ев. Пророкъ Давидъ свидѣтелствова, че морето са издмилъ като видѣло срѣдъ себе кръщаемыя, и водитѣ на Іорданъ са повърнжали на горѣ. Море видѣ и побѣже, Іорданъ возвратиса вспасть, отъ лица Господна подвижеся земля, отъ лица Бога Іакова(1.)

Когато Господь І. Христосъ, като са кръстилъ, излѣзлаъ отъ водата, надъ Него са отворили небесата, и Божій Дѣхъ, въ видъ на гълъжез слѣзлаъ на Него и са чдлаъ гласъ отъ невето. Сей есть Сынъ Мой возлюбленный, о немъ же благоволихъ(2.) Отворенитѣ небеса, Дѣхъ Светый, който видимо слѣзлаъ на Исуса, гласатъ на Бога Отца, който Го наричалъ Сынъ възлюбленный, ясно свидѣтелствоваши, и

(1) Псал. 113; 3-7.

(2) Мад. гл. 3, ст. 17.